



מת (מרכז) 26769-04-25 - מדינת ישראל נ' אחמד סלימאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 26769-04-25 מדינת ישראל נ' אבו לטיף (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

מבקשת מדינת ישראל
ע"עוה"ד אור גבאי, אליזבת קדמון, גיא קלטרמן ואחמד פריג'

נגד

משיב 6 אחמד סלימאן
ע"י ב"כ עו"ד רויטל בן-שבת כץ

החלטה בעניין משיב 6

לפניי בקשה למעצרו עד לתום ההליכים של המשיב 6, מר אחמד סלימאן המכונה "חנטיר", שהוגשה ביום 10.04.25 יחד עם כתב אישום, בו מואשם המשיב יחד עם אחרים, לפי אישומים 8, 9, 10, 11 ו-13, בביצוע עבירות אלו, לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977, כולן במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003:

א. **סחיטה בכוח שהביאה לידי מעשה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה**, לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק;

ב. **סחיטה בכוח במסגרת פעילות של ארגון פשיעה**, לפי סעיף 427(א) רישא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק;

ג. **סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה**, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק;

ד. **ארבע עבירות של סחיטה באיומים במסגרת פעילות של ארגון פשיעה**, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק;

ה. **ניסיון לאיים במסגרת פעילות של ארגון פשיעה**, לפי סעיפים 192 ו-25 לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק;



לאחר הסכמה לעניין קיומן של ראיות לכאורה וכשגם עילות המעצר אינן במחלוקת, נותר להכריע אם מחויב מעצרו-בכליאה של המשיב, עד לתום ההליכים, או שניתן להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני (פקא"ל).

השתלשלות ההליך:

בסופו של דיון בראיות לכאורה, שהתקיים ביום 27.07.25, ולאחר שמיעת הערותיו של בית המשפט, הסכים המשיב, מפי ב"כ המלומדת, לקיומן של ראיות לכאורה לכל המיוחס לו בכתב האישום. לבקשת המשיב, הופנה עניינו של לשירות המבחן, כהאי ליסנא - "הצדדים, כביהמ"ש, מודעים היטב לחומרה הרבה שבה רואה ביהמ"ש העליון עבירות מסוג זה, באספקלריה של אפשרות שחרור (או העדר אפשרות לשחרור), אך גם בחלק ניכר מהחלטות ביהמ"ש העליון שבהן אישש מסקנות של מעצר, ניתן ללמוד על קיומו של תסקיר קודם להחלטה. לאחר שאמרתי כל אלה, ודאי שהמשיב לא יפתח ציפיות שווא, ולפי הנוהג שהושרש, אורה על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו".

לאחר קבלתו של התסקיר, שנערך ביום 04.09.25, התקיים ביום 08.09.25 דיון שהוקדש למחלוקת שניטשה בין הצדדים בשאלת הצורך במעצר עד לתום ההליכים בכליאה, כבקשת התביעה, או היכולת להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני (פקא"ל), אם-לא חלופת מעצר בדמות "מעצר בית", כעתירת ההגנה.

המיוחס למשיב - רקע, מעשים ועבירות:

ארגון הפשיעה ופעולתו:

בכתב האישום, שהוגש נגד שלושה-עשר בני-אדם ותשעה תאגידים, מתוארת פעילותו הענפה של ארגון פשיעה שפעל משנת 2018 ועד שנת 2024, בתבנית היררכית, מאורגנת, שיטתית ומתמדת, כשבראשו עמד נאשם 1, מר לטיף אבו-לטיף. הארגון עסק בביצוע עבירות אלימות ואיומים, לרבות סחיטות באיומים ובכוח, ו"התמחה" בסחיטת קבלנים שניגשו למכרזי תשתיות מטעם המדינה ומטעם רשויות מקומיות, כך שלמעשה השתלט הארגון על מכרזים אלה. עוד עסק הארגון בסחיטתו השיטתית של קבלן-יזם, בהיקף של מיליוני ₪, ובמתן שירותי גבייה עבור אחר תוך סחיטה באיומים, תמורת רווח כספי בדמות 'עמלה' ועוד.

הארגון הטיל אימה על קורבנותיו ושמעו יצא למרחוק, עד-כדי כך שעצם אזכור שמו של הארגון או של העומד בראשו הטיל מורא. הארגון והחברים בו עשו שימוש במוניטין שלילי זה לביצוע מעשי סחיטה ואיומים ולהבטיח את שתיקתם של קורבנותיהם ושל עדים פוטנציאליים.

מרכז פעילותו של הארגון היה בכפר ראמה, מקום מגוריו של לטיף, וכחלק משיטת הארגון להטיל אימה על קורבנות הסחיטה, אולצו אלה להגיע לראמה ולהסדיר מול לטיף עצמו את עניינם, דוגמת תשלום דמי-חסות או קבלת הוראות. חטיבה מיוחדת בארגון היוו אנשי הכספים, שבנו ותפעלו תשתית כלכלית לביצוע עבירות מס ולהלבין הון, תוך ניצול מערכת הבנקאות ועוד.

חברי הארגון נהגו להשתמש בכינויים ובמילות קוד מוסכמות, שהועתקו לשימוש גם בפי קורבנותיהם



ואחרים. כך, לטיף כונה "הגבר" ו"אבו סייאף" ומקום מושבו בראמה כונה "למעלה", בשל מיקומו על הר [תחקור ריאן חמוד 03.03.25, נומרטור 57:01; תמלול-תרגום שיחה 14 עמדה 357507 מיום 04.06.22, ע' 21, חביש ושרקיה מאיימים טלפונית על הקבלן אחמד קטיש ומדברים לחילופין על "הבנאדם מראמה" - "זה שלמעלה", "משפחת אבו לטיף" - "החבר'ה שלמעלה", שקטיש יאלץ לפגוש בהם אם ימשיך להיכנס לעבודה בג'וליס שהיא של הארגון (מכרז לכביש גישה לג'וליס, אישום שישי); תמלול-תרגום שיחה 7391 עמדה 347302 מיום 07.06.22, חטיב ושרקיה מאיימים טלפונית על הקבלן אחמד זערורה שנכנס לעבודה באבו סינאן אף שהעבודה שייכת "לנו" (אלינו), "מדבר איתך ממשפחת אבו לטיף" - "מדבר מלמעלה" (מכרז לפינוי אשפה באבו סנאן, אישום תשיעי)].

מעמד המשיב בארגון ו"אירועי הצפון":

המשיב היה מחברי הארגון שאינם מנהלים או פעילים, ואת העבירות המיוחסות לו ביצע במסגרת "אירועי הצפון" - השם בו מכנה המבקשת מסכת של מעשי סחיטה של קבלנים שניגשו למכרזי תשתית בצפון הארץ. מסכת זו הופעלה ע"י מהדי ושרקיה לפי הנחיות לטיף, כשרקיה [משיב 4] פעל כמפקח ומכוון יחד עם עמרן [משיב 3], המשיב 6 המכונה "חנטיר", גדבאן [משיב 7], חטיב [משיב 8] וענאן חביש (שנפטר לפני הגשת כתב האישום), כמתואר באישומים השמיני, התשיעי, העשירי, האחד-עשר והשלושה-עשר. מעשים אלו בוצעו בשנים 2021-2022, תוך שימוש בתשתיות הארגון ובמוניטין העברייני של הארגון ושל לטיף.

אישום שמיני - סחיטתו של מר טארק סעיד:

קודם ליום 05.06.22 קשרו עמרן, שרקיה והמשיב קשר לסחיטתו של מר טארק סעיד, בעליהם של אולם האירועים "ורונה" וסופרמרקט "ורונה" (שהיה אז בבנייה), על-דרך חיובו בדמי-חסות במסווה של "שירותי שמירה" על המתחם בו ניצבו האולם והסופרמרקט. את המתואר להלן ביצעו הנ"ל במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 05.06.22 פנו עמרן ושרקיה לטארק, דרשו ממנו שישכור את שירותי השמירה שהציעו, וכשטארק ניסה להתחמק וסרב, איימו עליו ועמרן אמר לו שאם לא יעשה את הנדרש - "שיכין קבלן, טייח ובנק צמוד". ביום 27.06.22 נורו יריות לעבר אולם האירועים, בו שהו עובדים של טארק, כך שחלונות האולם נופצו וכלי-רכב ניזוקו, והנזק עלה כדי עשרות אלפי ₪. למחרת, יום 28.06.22, התקשרו לטארק עמרן, שרקיה והמשיב, איימו עליו ובין היתר התייחס עמרן לאירוע הירי ואמר שהיה מכוון לטארק, ושלו היו תופסים אותו "הייתי דופק אותך במקום". אף שטארק הגביר את האבטחה במתחם, נורו לעבר הסופרמרקט יריות שגרמו לנזקים של עשרות אלפי ₪ בשתי הזדמנויות נוספות, 23.07.22 ו-19.08.22.

בגין המיוחס לו באישום זה, הואשם המשיב בעבירה של סחיטה בכוח במסגרת פעילות של ארגון פשיעה.

אישום תשיעי - פרשת אבו סנאן, סחיטתו של הקבלן מר אחמד זערורה:



החל מחודש אוגוסט 2022, לאחר סיום שירותיה של חברת רויאל נע בגליל בע"מ, שמנהל מר יוסף נזיר, שכרה המועצה המקומית אבו סנאן את שירותיה של חברת מ.א. זערורה בע"מ, שמנהל מר אחמד זערורה, לפינוי אשפה ביישוב. ביום 29.08.22 זכתה החברה במכרז לפינוי אשפה שפרסמה הרשות, לאחר שהיתה היחידה שהגישה הצעה. במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון, וקודם ליום 07.06.22, קשרו חטיב ושרקיה קשר לסחית אחמד באיומים לתשלום דמי חסות, בקשר לעבודות פינוי אשפה שהחל לבצע עבור המועצה עוד קודם לזכייה במכרז. את המתואר להלן ביצעו שרקיה וחטיב במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 07.06.22 בשיחת טלפון איימו חטיב ושרקיה על אחמד, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, כשבין היתר אמר לו חטיב "מדבר איתך ממשפחת אבו לטיף, איך אתה נכנס לעבודה באבו סנאן ואתה יודע שהעבודה שייכת לנו (אלינו)... מדוע נכנסת לעבודה ואתה יודע שהעבודה שלנו?". חטיב אמר לאחמד שהארגון לקח דמי חסות מהחברה שביצעה את העבודה קודם לכן, ודרש ממנו שלא ימשיך לעבוד עבור המועצה. בשיחת המשך באותו יום, חזר חטיב על דרישה זו, סרב להתיר לאחמד לתת שירות למועצה במהלך חודש כפי שהתחייב ואיים ש"אל תמשיך לעבוד... אם לא, אתה בסוף החודש, אתה תבקר אותנו". אחמד ענה שהוא לא מבקר אף אחד והשיחה הסתיימה.

ביום 20.06.22 לאחר חצות נורו יריות לעבר משאית אשפה של החברה ושלושה מעובדיה, שעסקו בפינוי אשפה עבור המועצה, והמשאית נפגעה וניזוקה.

לאחר מכן, ומחמת האיומים והירי, נכנע אחמד לדרישת הארגון באמצעות חטיב ושרקיה, והעביר לשרקיה סך כולל של 25,000 ₪, בשתי פגישות, ואז חדל מלשלם. הסכום לא הניח את דעתו של שרקיה, שהפעיל והנחה את עמראן ואת המשיב, שצורפו לקשר, להמשיך הסחיטה, במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר: שרקיה הנחה את עמראן לאיים טלפונית על אחמד ש"הפעם הזאת זה הפועלים שלך", אך אחמד לא ענה לשיחה. ואכן, ביום 29.06.22 נורו יריות לעבר משאית אשפה של החברה ושניים מעובדיה, שעסקו בפינוי אשפה עבור המועצה, אחד העובדים לקה בהלם ופונה לבית-חולים והמשאית נפגעה וניזוקה. ביום 05.07.22 איימו שרקיה והמשיב טלפונית על אחמד, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, כשבין היתר אמר לו המשיב "אני מדבר אתך מראמה, ממשפחת אבו לטיף, מלמעלה... לא אמרתי לך לא להיכנס לאבו סינאן?". אחמד המבוהל הציע להיפגש עם המשיבים הנאשמים באישום זה, והמשיב הסכים בשם כולם ואף התיר לאחמד להמשיך בפינוי האשפה עבור המועצה, עד למפגש. העניין הסתיים כשפנה אחמד בבקשת עזרה מאחרי ממשפחת אבו-לטיף, באמצעות חבר.

בגין המיוחס לו באישום זה, הואשם המשיב בסחיטה בכוח שהביאה לידי מעשה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה.

אישום עשירי - פרשת שעב, סחית הקבלנים חליל חורי, עאדל ג'באלי ועלאא אבו דריס:

ביום 22.06.22 פרסמה חברת ברן ישראל בע"מ, שניהלה עבור משרד הבינוי והשיכון פרויקט במועצה המקומית שעב, מכרז לביצוע עבודות עפר וסלילה בשכונה חדשה ביישוב שעב, בהיקף של כ-15,000,000 ₪. במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון, קשרו שרקיה, חטיב והמשיב קשר לסחוט



את מגישי ההצעות למכרז, במטרה להרתיע אותם מהגשת ההצעות וכך להבטיח את זכייתו במכרז של קבלן מבצע מטעם הארגון. את המתואר להלן ביצעו שרקיה, חטיב והמשיב במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 02.06.25 נפגשו שרקיה וחביש והעלו שמות של קבלנים שמוכרים להם ושסברו שייגשו למכרז, במטרה לפעול ולהניא אותם מהשתתפות במכרז, לטובת "קבלני הבית" [ע' 25 לפרוט'].

ביום 07.06.22 פנו שרקיה וחטיב טלפונית לקבלן חליל חורי, בעלים ומנהל של חברת מפלסי הגליל סלילה, עפר ופיתוח בע"מ, לתיאום פגישה, כשחטיב הזדהה כמדבר מטעם "החבר'ה שלמעלה". סוף-דבר, לא התקיימה הפגישה.

ביום 28.06.22 שעה 14:57 פנו שרקיה והמשיב טלפונית לקבלן עדאל ג'באלי, מבעליה של חברת בני עדאל ג'באלי חברה לעבודות עפר ופיתוח בע"מ, כשעל פי הנחייתו של שרקיה ובנוכחותו דרש המשיב מג'באלי לסלק ידו מהמכרז ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "העניין של שעב של המגרשים, אל תתקרב אליה, בסדר? [ובמענה לבקשת ג'באלי לדעת מי הדובר -] זה לא משנה מי אני, אם אתה רוצה להתקרב אליה, תעלה למעלה אחי... לא משנה מי אני, מלמעלה אני מדבר אתך. אל תתקרב אליה, כלומר יהיה עדיף". סוף-דבר, ג'באלי סרב להיפגש.

אותו יום 28.06.22 שעה 14:59 פנו שרקיה והמשיב טלפונית לקבלן עלא אבו דריס, בעליה של חברת ע.מ.ת. ערוצי מדידה ותשתיות בע"מ, כשעל פי הנחייתו של שרקיה ובנוכחותו דרש המשיב מעלא לסלק ידו מהמכרז ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "העבודה של שעב בקשר למגרשים, אם אתה רוצה כל דבר, תעלה למעלה, אל תתקרב אליה [ובמענה לבקשת עלא לדעת מי הדובר -] אני מדבר אתך מראמה מלמעלה... העבודה של שעב, המגרשים, אל תתקרב אליה. אם אתה רוצה כל דבר, תעלה למעלה" [תמלול-תרגום שיחה 222 מעמדה 348271].

אותו יום 28.06.22 שעה 15:00 פנו שרקיה והמשיב טלפונית לחליל, כשעל פי הנחייתו של שרקיה ובנוכחותו דרש המשיב מחליל לסלק ידו מהמכרז ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "מדבר אתך מראמה מלמעלה, בקשר לעניין של שעב. אל תתקרב אליה, אם אתה רוצה משהו תעלה למעלה". בתגובה, ענה חליל שהוא אינו מעוניין בביצוע עבודות במסגרת המכר, וסיים את השיחה בבקשה מהמשיב "תמסור ד"ש לאלה מלמעלה".

ביום 26.07.22 זכתה החברה אחים בן רחמים (צפון) בע"מ במכרז, וביום 31.07.22 פנו טלפונית שרקיה ופלוני שזהותו לא ידועה לקבלן דוד בן רחמים, בעליה של החברה, כשעל פי הנחייתו של שרקיה ובנוכחותו דרש פלוני מדוד לסלק ידו מביצוע העבודות ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "בקשר לעבודה של שעב... אנחנו כאן רוצים להכניס קבלן... אני מדבר אתך ממשפחת אבו לטיף. תשמע, העבודה בשעב זה שלנו, בסדר? אנחנו מביאים קבלן". מחמת חששו מהארגון, פנה דוד לחברת ברן והודיע להם שאיום ע"י הארגון, שדרש ממנו להעביר את ביצוע העבודות לקבלן מטעמו, ולכן הוא אינו מעוניין בביצוע העבודות. דוד ביקש לבטל את זכייתו במכרז ולהשיב לו את הערובות הכספיות שהפקיד לצורך המכרז, אך סורב.



ביום 06.09.22 פנתה חברת חולות גפני בע"מ לדוד בהצעה, שהיא תבצע בפועל את העבודות, כקבלן משנה. דוד הניח שחולות גפני פועלת מטעם הארגון והסכים להעביר לחברת ברן את הצעתה בצירוף ערובות כספיות לביצוע העבודות. בתגובה, החליטה ברן לבטל את זכיותו של דוד במכרז ולחלט חלק מהערובות הכספיות שהפקיד לצורך המכרז. חברת ברן פנתה לחברת י. לרר (הנדסה) בע"מ, שהגישה הצעה למכרז, אך חברת לרר הודיעה שאיננה מעוניינת עוד בביצוע העבודות. סוף-דבר, ברן נאלצה לבטל את המכרז ולפרסם מכרז חדש.

בגין המיוחס לו באישום זה - סחיטתם של ג'באלי, עלא וחליל - הואשם המשיב בשלוש עבירות של סחיטה באיומים במסגרת פעילות של ארגון פשיעה.

אישום אחד-עשר - פרשת אעבלין, סחיטת הקבלן מר אברהים ח'ורי:

ביום 18.08.19 זכתה חברת ע.מ.ת. במכרז שפרסמה חברת נתיבי ישראל, לביצועו של שלב א' בשדרוג כביש 781 שבעאבלין, ובהמשך שכרה את חברת אברהים חורי ובניו תשתיות ופיתוח בע"מ לביצוע העבודות.

במסגרת פעילותו של ארגון הפשיעה, קשרו שרקיה, חביש והמשיב קשר לסחיטתו של מר אברהים חורי, בעליה של החברה הנ"ל, ולהניא אותו מהמשך ביצוע העבודות עד לתשלום דמי הסחיטה לארגון. את המתואר להלן ביצעו הנ"ל במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 17.07.22 הנחה שרקיה את חביש והמשיב לפעול לסחיטתו של אברהים ובשעה 17:25 באותו יום התקשר חביש לאברהים, בנוכחותו של המשיב, ובין היתר הציג עצמו כמי שמדבר מטעם "החברה מלמעלה... מבית אבו-לטיף", אמר לו ש"אתה יודע שהעבודה היתה שלנו ואנחנו נכנסנו" ודרש ממנו שיעצור את העבודות או ש"יעלה לחבר'ה ויסגור איתם" - כלומר, שיפנה ללטיף לקביעת ההסדר הכספי שיחויב בו. במהלך השיחה הבין אברהים שמדובר בעבודות שלב ב' בפרויקט, והבהיר לחביש כי אינו קשור כלל לשלב ב', אלא מבצע את עבודות שלב א' בלבד. חביש דרש שאברהים יסדיר את העניין מול ארגון הפשיעה, באמרו לו "תקח את עצמך מחר ותעלה אל החברה", תגיש להם אחת, שתיים, שלוש". עוד מסר אברהים לחביש, לפי דרישתו, את פרטי הקבלן שנשכר לבצע את עבודות שלב ב' [תמלול-תרגום-שיחה 10 מעמדה 3572109].

בגין המיוחס לו באישום זה - סחיטתו של אברהים - הואשם המשיב בעבירה של סחיטה באיומים.

אישום שלושה-עשר - "ניסיון לאיומים" על הקבלן מר אברהים טרבאני:

במסגרת פעילותו של ארגון הפשיעה, קשרו שרקיה, גדבאן והמשיב קשר לסחיטתו של מר אברהים טרבאני, שעבד בחברת אחים טרבאני מרכז בניה בע"מ. את המתואר להלן ביצעו הנ"ל במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 21.07.22 שעה 17:28, הנחה שרקיה את המשיב לשלוח מסרון (SMS) מאיים לטרבאני. המשיב אמנם כתב את המסרון המאיים, אך לא שלח אותו. בהמשך, בנוכחות המשיב, הנחה שרקיה את גדבאן לשלוח לטרבאני מסרון מאיים, תוך שימוש במוניטין השלילי של הארגון, וכך עשה גדבאן שכתב



"...מדבר אתך ממשפחת אבו לטיף, יש לך שבוע, תכין מיליון שקל עדיף, אחרת תהפוך למיליון חתיכות, וההבנה שלך מספיקה". לאחר מכן הנחה שרקיה את גדבאן למחוק מהטלפון שלו את המסרון המאיים ואת מספר הטלפון של טרבאני. אותו יום בשעה 21:55, בשיחה טלפונית, דיבר שרקיה עם טרבאני ודרש להיפגש אתו, דרישה שנענתה על-ידי טרבאני בשל האיום.

באוגוסט 2022 פורסם מכרז בהיקף 30,000,000 ₪ להקמת אודיטוריום בירכא. חברת פיליפ חורי הנדסה ובנין בע"מ, שהצעתה היתה היחידה שהוגשה, זכתה במכרז ואז העבירה לטרבאני את העבודות לביצוע. בסופו של דבר, לא בוצעו העבודות בשל מחסור בתקציב.

בגין המיוחס לו באישום זה, מואשם המשיב בניסיון לאיים במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה (התביעה הודיעה שתתקן את כתב האישום, כך שהמשיב יואשם באישום זה בעבירה של סחיטה באיומים, אך התיקון לא, או טרם, בוצע [ע' 25 לפרוט']).

עילות המעצר ובחינת האפשרות להעברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני:

שתי עילות מעצר מתקיימות במלוא תוקפן בעניינו של המשיב, חשש מפני שיבוש הליכים ומסוכנות לעדים ולציבור:

א. הראשונה מוצאת ביסוסה הן בקביעות כלליות בהלכה הפסוקה והן בדברים קונקרטיים שנאמרו על-ידי עדים מבין הנסחטים והמאוימים [כגון דברי סמיח סבע בהודעתו מיום 27.02.25, ש' 34 ואילך - "אני לא רוצה שזה יהיה כתוב (בטופס ההודעה - ע.ד.ג.), אני לא רוצה שמחר זה יגיע לאבו לטיף שאני מדבר עליהם ויבואו לירות עלי בבית..."; ודברי בהאא עווד בהודעתו מיום 09.03.25, ש' 45 ואילך וש' 84 - "אני מפחד ואני לא רוצה להיות מעורב... הכוונה היא למשפחת אבו-לטיף. כשאני שומע על המשפחה הזאת - כמה שאני יכול אני מתרחק, כדי שלא יהיו לי בעיות, יבואו אלי, לילדים שלי". הארגון הטיל אימה, עד-כדי השתקה שנלוותה לציות;

ב. השנייה עולה כמאליה, לנוכח סדרת המעשים החמורים, ולנוכח היכולת והנכונות לחבור לארגון פשיעה, ולבצע במסגרתו באופן תדיר וחוזר עבירות קשות. עבירות הסחיטה בכוח נעשו תוך שימוש בנשק חם, ולכן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית לגבי המשיב, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, עניין המקשה אף על האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 22(ב)(2) לחוק הנ"ל;

ההגנה מצידה מצביעה על מאפיינים משמעותיים במיוחס למשיב, שמלמדים לטעמה על מיתון תוקפן של עילות המעצר, עד-כדי הצדקה של העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני: (א) תפקידו של המשיב - מתוך חמשת האישומים המיוחסים לו, בשניים התמצתה תרומתו לעבירה בנוכחות בלבד (אישומים 8 ו-11); בשני אחרים איים ישירות על קבלנים, אך בהנחיית אחר (אישומים 9 ו-10); ובאישום נוסף הואשם בניסיון לאיים בלבד (אישום 13). כלומר, המשיב היה מעורב-אקטיבי בשלוש שיחות איום שמשכן דקות ספורות; (ב) תקופת העבירות - העבירות הנטענות בוצעו בין יוני לבין אוגוסט 2022, כשלושה חודשים תחומים בזמן, ולפי חישובה של הסניגורית שלושה שבועות בלבד; (ג) היעדרה



של תמורה - המשיב לא קיבל תמורה כספית או אחרת בגין חלקו במעשים הנטענים, ולמעשה הוא חסר-כל, שקוע בחובות ופושט-רגל; (ד) היעדרה של אלימות. לאלה מבקש המשיב להוסיף את חלוק הזמן ואת עברו הפלילי הנקי, וכן את המשמעות הקשה של מעצרו עד לתום ההליכים, כשחלקו כה זעום אך אורך מעצרו תלוי בהגנתם של אחרים. המשיב טען לדימיון בין עניינו לבין עניינו של חטיב שהופנה לשירות המבחן, בין היתר לבירור התאמתו למעצר בפיקוח אלקטרוני (הדין בעניינו של חטיב נדחה לקבלת תסקיר משלים ליום 18.09.25). עוד מזכירה ההגנה, שאין לדרוש "הרמטיות" בשקילת כל אמצעי שאינו מעצר בכליאה - הסיכון להפרת תנאי פקא"ל או חלופת-מעצר, או לביצוע מעשה עברייני נוסף, לעולם לא יתאין באותה רמת הוודאות שכליאה מבטיחה, ועל-אף זאת, נוטלת החברה המאורגנת סיכונים מסוימים, לנוכח חשיבותה של חירות הפרט שלא הורשע [בש"פ 2006/10 מ"י נ' פלוני (15.03.10), פסקה ח'].]

למעשה, תפקידו של המשיב לא היה זניח כלל וכלל, כשלעתים איים על הקורבנות באופן ישיר, ולעתים השתתף בסחיטה באופן פסיבי-יחסית, אך במסגרת קשר פלילי ופעילותו של ארגון הפשיעה. הפרדה ובידוד מלאכותיים של הפעולות המיוחסות למשיב, עלולים להסתיר את המהות האמיתית של מעשיו העברייניים, אותם ביצע במסגרת ארגון הפשיעה, כשרשרת חוזרת ויציבה של עבירות, תוך 'התמחות' בסחיטתם של קבלני תשתיות. תקופת העבירות המיוחסות למשיב איננה עניין רגעי של כניעה לפיתוי או 'מעידה', אלא שלושה חודשים גדושי פעילות נגד ריבוי קורבנות, שכללו גם אלימות קשה בדמות ירי בנשק חם כחלק שגרתי בתכניות הפעולה נגד נסחטים סרבניים. בנסיבות אלה, לעבר נקי ולחלופ הזמן יש משמעות מוגבלת.

אין תמה, שכבר נפסק ונאמר שעבירות סחיטה, מעצם טבען ואופיין, מלמדות על מסוכנותו של נאשם ועל חשש לשיבוש הליכי משפט, בדרך של הטלת מורא על הקורבנות. בשל כך, ככלל, עבירות אלו אינן מתאימות לשחרור לחלופת מעצר, והנטייה היא למעצר עד תום ההליכים [רון שפירא, איתי ברסלר-גון, אילנית הלל הליכי מעצר - מורה נבוכים (2024), פרק 15 עבירות סחיטה]. כך ראו למשל בש"פ 9078/23 מ"י נ' חלבי (01.01.24), בו נדון עניין הקרוב לעניינו וקל ממנו. נגד אותו משיב ושני נאשמים אחרים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של סחיטה באיומים וניסיון לקבלת דבר במרמה - לשם הטיית מכרז בו זכו המתלוננים כדין ולשם השאת רווחים בדרך של מרמה שאינה חוקית. עבריינות הסחיטה באיומים תפסה להמקום נכבד בדרך הילוכם של עבריינים המנצלים את חולשתם של בעלי עסקים, מטילים עליהם מורא, פחד ואימה, ובסופו של יום, זוכים מן ההפקר בתמורה לא להם. במקרה דנן, פעילותו של המשיב וחבריו הביאה את המתלוננים לזנוח את זכיותם במכרז על-פי דין, תוך שגרמו להם, על פני הדברים, הפסדי הכנסה ניכרים. הערר הוא על החלטת ביהמ"ש המחוזי במסגרתה הורה על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל-אף עבר נקי התקבל הערר (לאחר תסקירים שליליים). כאשר העדים טרם העידו, קטנה עוד יותר הנכונות להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר [בש"פ 6107/24 ברכה נ' מ"י (11.08.24)]. כן ראו בש"פ 3357/22 מסארמה נ' מ"י (30.05.22), פסקה 11, מעצר עד לתום ההליכים על-אף תסקיר חיובי.

ברי לכל, שביצוע העבירות במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה הוא מדד חומרה נוסף ורב-משקל. סעיף 3 לחוק המאבק קובע הוראה עונשית, המשקפת את החומרה היתרה הנובעת מביצוע



עבירות במסגרת מאורגנת, המגבירה את הסיכון לשלום הציבור ומדרבנת את המשך הפעילות העבריינית [ע"פ 5136/22 לוקר נ' מ"י (10.11.24); בש"פ 2515/13 אלבו נ' מ"י (23.04.13)]. עניינו של המשיב דן חמור באופן מובחן מעניינו של משיב 8 חטיב, שנאשם בגין מספר מצומצם יותר של מעשי עבירה.

תסקיר שירות המבחן מיום 04.09.25 אינו מפיג כלל את החששות שבבסיס עילות המעצר ולמעשה אף שולל כל אמצעי שאינו מעצר בכליאה. בפרק הערכת הסיכון נאמר שהמשיב "הפנים דפוסי התנהגות וקודים עברייניים... אינו מודע לחומרת מצבו וגישתו לקורה לו היא שטחית, השלכתית ומצמצמת. [המשיב] חסר כלים ומיומנויות להתמודדות עם מצבי לחץ ומצוקה, לרבות מצוקה כלכלית... הוא מתקשה בקבלת סמכות... קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות פורצת גבולות החוק". כידוע, אין בית המשפט כבול למסקנות שירות המבחן ולהמלצותיו, אך "נדרש לו לבית המשפט טעם כבד-משקל לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן" [עמ"ת 4315-05-25 פלוני נ' מ"י (29.05.25); בש"פ 3802/15 מ"י נ' רוזבן (02.06.51), פסקה 8; בש"פ 2006/10 מ"י הנ"ל, פסקה ז'].

המפקחים שהוצעו לשירות המבחן נמצאו כלא-מתאימים למשימת הפיקוח, לנוכח הצלחתו של המשיב להסתיר מפניהם את קשריו עם מעורבים בפלילים ואת פעילותו העבריינית. לבקשת ההגנה, נבחנו המפקחים גם בבית המשפט ותושאלו על-ידי ועל-ידי ב"כ המבקשת. נראה היה שמידת ידיעתם והבנתם של המפקחים את המיוחס למשיב מוגבלת ופורמאלית וגם מידת מעורבותם בחיי המשיב וידיעתם על מעשיו וקשריו החברתיים מצומצמות (למעט אשת המשיב, שלהתרשמותי מבינה היטב את טיב המיוחס למשיב ואת חומרת הדברים). לא הוצעו מפקחים נוספים.

אינני מוצא טעם בעריכת תסקיר משלים שבמסגרתו יוצעו לשירות מועמדים נוספים לתפקיד הפיקוח, ואף לא בבחינת האמצעי של העברת המשיב למעצר בפקא"ל (שלא התבקשה בדיון ביום 27.07.25 ולא נבחנה):

ראשית, כפי שהבהיר יפה שירות המבחן, הבעיה אינה נעוצה במפקחים אלה או אחרים, אלא במאפייניו של המשיב, שאינם מאפשרים לתת בו אמון בסיסי שלא יפר את תנאי שחרורו, או את תנאי הפקא"ל - סיכון משמעותי להתנהגות עבריינית חוזרת, יחד עם קושי לקבל סמכות [בש"פ 2043/24 פלוני נ' מ"י (31.03.24); בש"פ 682/19 רז נ' מ"י (2019)]. דוגמה הפוכה נמצא בעמ"ת 4315-05-25 פלוני הנ"ל, בו הטעם העיקרי שנתן שירות המבחן להיעדר המלצה היה היעדר פיקוח אנושי ומקום חלופה מתאימים, ומשיושבו עניינים אלו, ניתן היה לבחון בחיוב את העברת העורר למעצר בפקא"ל; וכן בעמ"ת 73182-05-25 אבו זאיד נ' מ"י (10.06.25) בו נשענה עמדתו השלילית של שירות המבחן רק על כך "שהעורר לא שיתף את משפחתו" בסיבותיו לביצוע עבירה, כשבינתיים השתנו כליל הנסיבות.

שנית, תפקידם של מפקחים איננו טכני גרידא ואינו מתמצה בדיווח למשטרה על הפרת תנאי שחרור, או תנאים במסגרת פיקוח אלקטרוני, אלא עליהם "להציב גבולות אפקטיביים לנאשם", לזהות גורמי סיכון ולמנוע מראש סיכון להפרה [בש"פ 6855/11 פלוני נ' מ"י (27.09.11)]. כאשר הסיכון להפרת תנאים ולחידוש פעילות עבריינית הוא כה משמעותי, וכאשר הסיכוי שהמשיב יקבל את סמכות מפקחיו



הוא קלוש, האמצעי הטכנולוגי של הפקא"ל אינו יכול להוסיף את מידת הביטחון המחויבת.

במקרה דנן, הסיכונים המגולמים בעילות המעצר הם כבדי-משקל וההסתברות להתממשותם היא "משמעותית", כך שגם ללא הוראת סעיף 22ב(ב)(2) לחוק המעצרים, לא ניתן היה להיזקק לאמצעי של פיקוח אלקטרוני, שאחרי הכל הינו אמצעי מתריע ולא אמצעי מונע.

סוף-דבר, המשיב 6 ייעצר עד לתום ההליכים בעניינו.

עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ה, 10 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.